

i § 6, stk. 2, om tilskud for visse tilskudsmodtagere for den resterende del af det kalenderår, hvor folketingsvalget fandt sted, finder dog ikke anvendelse ved tilskud på grundlag af deltagelse i amtsrådsvalg som følge af, at valgperioden for amtsrådet begynder ved starten af et kalenderår og slutter ved udgangen af et kalenderår. De bemærkninger, der er anført ovenfor til § 1, nr. 4, for så vidt angår § 6, stk. 1 og 3, og §§ 7 og 7 a, gælder derfor tilsvarende for §§ 9-10 a.

Det er endvidere en betingelse, at de udgifter, tilskudsmodtageren påregner at afholde eller har afholdt til politisk arbejde i et kalenderår, vedrører politisk arbejde i amtskommunen og ikke blot politisk arbejde her i landet, jf. §§ 10 og 10 a. Betydningen heraf er reguleret i den foreslåede bestemmelse i forslaget til § 1, stk. 3, i partistøtteleven.

Forslaget i § 10 b om indsendelse af en erklæring om modtagne større tilskud fra private tilskudsydere i det foregående kalenderår, svarer til de gældende regler i lovens § 10, stk. 2, 2.-4. pkt., og stk. 3.

Det er dog præciseret, at indsendelse af en sådan erklæring er en ufravigelig betingelse for udbetaling af tilskud. Efter de gældende regler kan amtsrådet, dersom fyldestgørende erklæring ikke indsendes, bestemme, at kommende udbetalinger af tilskud skal udsettes eller bortfalde.

Til nr. 7 og 8

Forslaget til ny § 11, stk. 2 og 3, om ansøgning om og udbetaling af tilskud efter lovens § 4 på grundlag af deltagelse i kommunalbestyrelsesvalg svarer til forslaget i nr. 5 om tilskud efter lovens § 3 på grundlag af deltagelse i amtsrådsvalg, hvorfor der henvises til bemærkningerne ovenfor til nr. 5.

Forslagene til nye §§ 11 a-11 d om betingelserne for at udbetale tilskud på grundlag af deltagelse i kommunalbestyrelsesvalg svarer til de i nr. 6 indeholdte forslag til ny affattelse af §§ 9 og 10 henholdsvis nye §§ 10 a og 10 b, hvorfor der henvises til bemærkningerne ovenfor til nr. 6.

Det er endvidere en betingelse, at de udgifter, tilskudsmodtageren påregner at afholde eller har afholdt til politisk arbejde i et kalenderår, vedrører politisk arbejde i kommunen og ikke blot politisk arbejde her i landet, jf. §§ 11 b og 11 c. Betydningen heraf er reguleret i den foreslåede bestemmelse i forslaget til § 1, stk. 3, i partistøtteleven.

Til nr. 9

Forslaget, der vedrører de afgørelser, der kan indbringes for Partistøttenævnet, er en konsekvens af ændringerne i §§ 8-11.

Til nr. 10

Det foreslås som noget nyt, at der indsættes straffebestemmelser i partistøtteleven. Om baggrunden for forslaget henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.5.

Der foreslås som en ny § 14 a, stk. 1, indsat en bestemmelse, hvorefter den, der afgiver urigtig erklæring efter § 7, stk. 2 og 3, § 7 a, stk. 3, § 10, stk. 2 og 3, § 10 a, stk. 3, § 11 b, stk. 2 og 3, og § 11 c, stk. 3, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Efter bestemmelsen er afgivelse af urigtig erklæring og eventuelt supplerende erklæring om påregnede udgifter til politisk arbejde henholdsvis om afholdte udgifter til politisk arbejde strafbar.

Bestemmelsen finder anvendelse ved erklæringer vedrørende såvel statslig som amtskommunal og kommunal partistøtte, jf. de pågældende §-henvisninger i bestemmelsen.

Den foreslåede bestemmelse er en særlovsbestemmelse. Bestemmelsen omfatter derfor i modsætning til straffelovens § 163 ikke alene forsætlige forhold, men også uagtsomme forhold, jf. straffelovens § 19. Der findes ikke grundlag for at fravige dette almindelige princip i særlovgivningen.

Bestemmelsen finder efter sin ordlyd ikke anvendelse, hvis højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Straffelovens § 279 om bedrageri kunne f.eks. blive relevant.

Det forudsættes i øvrigt, at den foreslåede bestemmelse i § 14 a, stk. 1, er subsidiær i forhold til straffelovens § 163, i det omfang denne finder anvendelse. Dette medfører, at såfremt det strafbare forhold er forsætligt og i øvrigt er omfattet af straffelovens § 163, bør denne bestemmelse foretrækkes.

Endvidere foreslås i § 14 a, stk. 2, indsat en bestemmelse, hvorefter den, der afgiver urigtige eller mangelfulde oplysninger efter § 10 b eller § 11 d, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Bestemmelsen indebærer, at der skabes hjemmel til at straffe urigtige eller mangelfulde erklæringer vedrørende større private eller anonyme tilskud til de politiske partiers amts- eller kommuneorganisationer.

Bestemmelsen omfatter i lighed med den foreslåede bestemmelse i § 14 a, stk. 1, både forsætlige og uagtsomme forhold, jf. straffelovens § 19.

Herudover foreslås i § 14 a, stk. 3, en bestemmelse, hvorefter der kan pålægges partiorganisationer (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Bestemmelsen medfører bl.a., at også partiet som juridisk person kan straffes for overtrædelse af § 14 a, stk. 1. Om der skal ske strafforfølgning